

Rada ERÚ

Energetický regulační úřad
Masarykovo nám. 5, 586 01 Jihlava

Č. j.: 02853-41/2016-ERU

V Jihlavě dne 10. října 2017

R o z h o d n u t í

O rozkladu společnosti Otín Green Power s.r.o., se sídlem Vídeňská 172, 252 50 Vestec, IČ: 290 26 865 (dále též „účastník řízení“), zastoupené [REDAKCE], advokátem se sídlem [REDAKCE], proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 02853-35/2016-ERU ze dne 20. února 2017 (sp. zn. KO-02853/2016-ERU), kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 odst. 1 písm. a) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve **výroku I.** uznal účastníka řízení odpovědným za spáchání správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, kterého se účastník řízení jako držitel licence na výrobu elektřiny č. 111017157 dopustil tím, že nesplnil povinnosti stanovené v § 9 odst. 1 energetického zákona, když neprodleně po dni 24. března 2015, kdy nejpozději byla provedena změna technických parametrů provozovny s názvem FVE Otín umístěné v katastrálním území Otín u Jindřichova Hradce na pozemcích parc. č. 1156/1, 1156/3, 1156/4, 1283/1 a st. 179/1 (dále jen „FVE Otín“), v důsledku čehož došlo ke změně výše celkového instalovaného výkonu této provozovny v rozporu s platnou licencí, ve které je uveden celkový instalovaný výkon 3,468 MWp, a to na hodnotu celkového instalovaného výkonu provozovny ve výši 3,410 MWp, tyto změny neoznámil Energetickému regulačnímu úřadu, nepředložil o nich doklady a nepožádal o změnu rozhodnutí o udělení licence, ve **výroku II.** uložil účastníkovi řízení podle § 91 odst. 14 písm. c) energetického zákona pokutu ve výši 5 000 Kč, ve **výroku III.** uložil účastníkovi řízení podle § 18 odst. 3 písm. b) energetického zákona opatření k nápravě spočívající v povinnosti odstranit protiprávní stav specifikovaný ve výroku I. tak, aby údaje na licenci na výrobu elektřiny č. 111017157 odpovídaly faktickému stavu provozovny FVE Otín, ve **výroku IV.** účastníkovi řízení uložil povinnost nahradit náklady řízení podle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve výši paušální částky 1 000 Kč, a ve **výroku V.** správní řízení v části týkající se podezření ze spáchání správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona zastavil podle § 66 odst. 2 správního řádu, Rada Energetického regulačního úřadu (dále též „Rada“) jako nadřízený správní orgán Energetického regulačního úřadu podle § 17b odst. 10 písm. b) energetického zákona rozhodla v souladu s § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 1 písm. b)

správního řádu, po projednání v rozkladové komisi ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

Výroky I., II., III. a IV. rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 02853-35/2016-ERU ze dne 20. února 2017 (sp. zn. KO-02853/2016-ERU) se zrušují a věc se vrací Energetickému regulačnímu úřadu k novému projednání.

Odůvodnění:

I. Kontrolní zjištění Energetického regulačního úřadu

Energetický regulační úřad zahájil u účastníka řízení dne 16. března 2015 kontrolu ve smyslu zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), jejímž předmětem mělo být zjištění, zda účastník řízení, jakožto držitel licence č. 111017157 na výrobu elektřiny, dodržuje v provozovně FVE Otín v rámci výkonu licencované činnosti § 9 a § 11 energetického zákona.

Svá kontrolní zjištění Energetický regulační úřad shrnul v Protokolu o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 02476-10/2015-ERU ze dne 18. května 2015 (dále též „protokol“), který byl účastníkovi řízení doručen dne 20. května 2015. Energetický regulační úřad v tomto protokole konstatoval, že účastník řízení porušil § 9 odst. 1 a odst. 5 energetického zákona tím, že po datu nabytí právní moci licence č. 111017157 na výrobu elektřiny provedl změnu technických parametrů provozovny FVE Otín výměnou původně nainstalovaných fotovoltaických panelů za panely jiného druhu a výkonu, čímž došlo v blíže nezjištěné době ke snížení celkového elektrického výkonu, a tím i ke změně technických parametrů této provozovny. Tuto skutečnost účastník řízení Energetickému regulačnímu úřadu neprodleně neoznámil a nadále v provozovně FVE Otín vykonával licencovanou činnost. Porušení § 11 odst. 1 písm. c) energetického zákona se pak měl účastník řízení dopustit tím, že nezajistil, aby k výkonu licencované činnosti byla používána technická zařízení, která splňují požadavky bezpečnosti a spolehlivosti stanovené právními předpisy a technickými normami, resp. tuto skutečnost v rámci provedené kontroly nedoložil.

Účastník řízení uplatnil vůči kontrolním zjištěním uvedeným v protokole námitky, které byly Energetickému regulačnímu úřadu doručeny dne 5. června 2015. Dne 22. června 2015 Energetický regulační úřad vyrozuměl účastníka řízení o tom, že námitky proti kontrolním zjištěním byly zamítnuty jako nedůvodné.

II. Správní řízení před Energetickým regulačním úřadem

Na základě kontrolních zjištění uvedených v protokole zahájil Energetický regulační úřad dne 30. března 2016 správní řízení z moci úřední podle § 46 správního řádu pro podezření ze spáchání správních deliktů podle § 91 odst. 1 písm. b) a § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona. V rámci oznámení o zahájení správního řízení byl účastník řízení poučen o právu podat návrhy na doplnění podkladů řízení a byl vyrozuměn i o možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 36 správního řádu.

Dne 19. dubna 2016 Energetický regulační úřad požádal účastníka řízení o poskytnutí podkladů souvisejících s výkonem licencované činnosti, této žádosti účastník řízení vyhověl

a požadované podklady Energetickému regulačnímu úřadu doručil dne 6. května 2016. Účastník řízení také dne 28. dubna 2016 nahlédl do kontrolního spisu, vyžádal si vyhotovení kopie CD, které je součástí tohoto spisu a pořídil si fotokopii jeho části.

Dne 26. května 2016 Energetický regulační úřad požádal Technickou inspekci České republiky o poskytnutí odborného stanoviska ohledně splnění požadavků na bezpečnost technických zařízení v provozovně FVE Otín. Toto stanovisko bylo Energetickému regulačnímu úřadu poskytnuto dne 8. června 2016. Energetický regulační úřad požádal Technickou inspekci České republiky o doplnění odborného stanoviska ještě dne 3. října 2016 a 8. listopadu 2016. Tato doplnění byla Energetickému regulačnímu úřadu poskytnuta dne 17. října 2016 a 24. listopadu 2016.

Následně požádal Energetický regulační úřad dne 10. června 2016 o poskytnutí dalších podkladů jak účastníka řízení, tak i Městský úřad Jindřichův Hradec, který poskytl potřebnou součinnost dne 17. června 2016. Účastník řízení součinnost neposkytl, ačkoli mu Energetický regulační úřad na jeho žádost prodloužil lhůtu k předložení požadovaných podkladů. Proto mu tuto povinnost uložil dle § 53 odst. 1 správního řádu usnesením č. j. 02853-19/2016-ERU vydaným dne 18. srpna 2016. V tento den zároveň požádal o poskytnutí podkladů a informací i revizního technika [REDAKCE], který poskytl potřebnou součinnost dne 11. září 2016.

V reakci na usnesení č. j. 02853-19/2016-ERU obdržel Energetický regulační úřad od účastníka řízení požadované podklady dne 26. srpna 2016. Následně jej Energetický regulační úřad požádal o poskytnutí podkladů ještě dne 21. října 2016, požadované podklady byly poskytnuty dne 8. listopadu 2016.

Dne 13. ledna 2017 byl účastník řízení vyrozuměn o možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 36 správního řádu, a dále o možnosti doložit své aktuální majetkové poměry. V tomto smyslu se účastník řízení dne 27. ledna 2017 s podklady seznámil při nahlédnutí do spisu, když do protokolu uvedl, že se k nim vyjádří ve lhůtě do 15. února 2017. Dne 14. února 2017 byla Energetickému regulačnímu úřadu doručena datová zpráva účastníka řízení nazvaná „Námítky k protokolu kontrole FVE Otín č. j. 02853-32/2016, návrhy na doplnění důkazů, doložení majetkových poměrů“. Přílohou této datové zprávy byl Protokol č. [REDAKCE] vyhotovený dne 13. února 2015 Státní energetickou inspekcí, územním inspektorátem pro Jihočeský kraj (dále jen „SEI“) a Oznamení o nastolení splatnosti úvěru a výzva k úhradě ze dne 7. listopadu 2016 adresované účastníkovi řízení bankou UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s.

III. Napadené rozhodnutí Energetického regulačního úřadu

Energetický regulační úřad rozhodnutím č. j. 02853-35/2016-ERU ze dne 20. února 2017 (sp. zn. KO-02853/2016-ERU) ve **výroku I.** uznal účastníka řízení odpovědným za spáchání správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, kterého se jako držitel licence č. 111017157 na výrobu elektřiny dopustil tím, že nesplnil povinnosti stanovené v § 9 odst. 1 energetického zákona, když neprodleně po změně technických parametrů stávající provozovny FVE Otín tyto změny neoznámil Energetickému regulačnímu úřadu, nepředložil o nich doklady a nepožádal o změnu rozhodnutí o udělení

licence, ve **výroku II.** za spáchání výše uvedeného správního deliktu uložil účastníkovi řízení pokutu ve výši 5 000 Kč, ve **výroku III.** mu podle § 18 odst. 3 písm. b) energetického zákona uložil opatření k nápravě spočívající v povinnosti odstranit protiprávní stav specifikovaný ve výroku I. tak, aby údaje na licenci č. 111017157 odpovídaly faktickému stavu provozovny FVE Otín, ve **výroku IV.** účastníkovi řízení uložil povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč, a ve **výroku V.** podle § 66 odst. 2 správního řádu zastavil správní řízení v části týkající se podezření ze spáchání správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona.

V odůvodnění tohoto rozhodnutí se Energetický regulační úřad zabýval otázkou naplnění formálních znaků správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona a také naplněním jeho materiální stránky, když podrobně hodnotil jednotlivá vyjádření a námítky účastníka řízení, Technické inspekce České republiky i vyjádření dalších subjektů, revizní zprávy, kontrolní protokoly a vypořádal se i s dalšími podklady obsaženými ve spise. Energetický regulační úřad se zejména plně ztotožnil se skutkovými zjištěními vlastních kontrolních orgánů, obsaženými v protokolu o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 02476-10/2015-ERU ze dne 18. května 2015, z něž také při vydání rozhodnutí především vycházel. Kontrolou totiž bylo zjištěno, že hodnota celkového instalovaného elektrického výkonu provozovny FVE Otín (3,410 MWp) neodpovídá hodnotě celkového instalovaného elektrického výkonu (3,468 MWp), pro který byla účastníkovi řízení udělena licence na výrobu elektřiny č. 111017157, neboť je tento celkový instalovaný elektrický výkon o 58 kWp nižší. Energetický regulační úřad zjistil, že ke změně celkového instalovaného výkonu provozovny FVE Otín došlo v době, kdy již byl účastník řízení držitelem licence č. 111017157, a pokud tedy účastník řízení tuto změnu Energetickému regulačnímu úřadu neoznámil, naplnil formální znaky správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, a to porušením jeho § 9 odst. 1. Společenskou škodlivost tohoto opomenutí Energetický regulační úřad vyhodnotil jako vyšší než nepatrnou, v daném případě tak účastník řízení naplnil i materiální znaky tohoto správního deliktu, když zároveň nevynaložil veškeré úsilí, které po něm bylo možné požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil, a proto je za spáchání správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona odpovědný.

Energetický regulační úřad zahájil řízení také pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona, kterého se měl účastník řízení dopustit porušením § 11 odst. 1 písm. c) energetického zákona tím, že nezajistil, aby k výkonu licencované činnosti byla používána technická zařízení, která splňují požadavky bezpečnosti a spolehlivosti stanovené právními předpisy a technickými normami. Spáchání tohoto správního deliktu však účastníkovi řízení prokázáno nebylo, a proto Energetický regulační úřad správní řízení v této části podle § 66 odst. 2 správního řádu zastavil.

IV. Rozklad účastníka řízení

Proti výrokům I. až IV. rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 02853-35/2016-ERU ze dne 20. února 2017 (sp. zn. KO-02853/2016-ERU) podal účastník řízení dne 7. března 2017 rozklad, v němž uvedl, že napadené rozhodnutí považuje za nezákonné, neboť je nepřezkoumatelné, vnitřně rozporné, v průběhu správního řízení nebyl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, nebyla naplněna materiální stránka vytýkaného

správního deliktu a správní orgán prvního stupně při rozhodování překročil meze správního uvážení. Proto účastník řízení navrhuje zrušení rozkladem napadeného rozhodnutí v rozsahu jeho výroků I. až IV.

Účastník řízení zejména namítá, že ve vztahu ke skutkové stránce správního deliktu nebyl ve správním řízení zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v takovém rozsahu, který je nezbytný k tomu, aby byly úkony správního orgánu prvního stupně v souladu s požadavky obsaženými v § 2 správního řádu. Takto především nebyla prokázána materiální stránka předmětného správního deliktu, neboť snížení výkonu FVE Otín o 1,6 % nemůže představovat porušení právního zájmu chráněného zákonem, který ani nebyl v napadeném rozhodnutí blíže definován. Účastník řízení také nesouhlasí s hodnocením Energetického regulačního úřadu, že společenská škodlivost jeho deliktního jednání je v daném případě vyšší než nepatrná, když z části odůvodnění týkající se výše uložené pokuty vyplývá bagatelní závažnost deliktu s absencí materiální stránky, neboť pokuta je uložena při spodní hranici zákonného rozpětí. S výše uvedeným souvisí i další námitky účastníka řízení ohledně nedostatečného dokazování v rámci správního řízení a diskriminačního a nepřezkoumatelného uvážení správního orgánu prvního stupně.

Účastník řízení dále namítá, že Energetický regulační úřad použil nesprávný způsob výpočtu celkového výkonu výroby elektřiny, který není v souladu s § 30a odst. 1 energetického zákona, když provedl výpočet celkového výkonu provozovny FVE Otín součtem panelů a jejich jmenovitého výkonu. Účastník řízení namítá, že při zjišťování celkového instalovaného výkonu zařízení je třeba brát v úvahu celkový výkon měničů a také ztráty na panelech, DC kabeláži, měničích a transformátoru.

K výroku III. napadeného rozhodnutí účastník řízení namítá, že Energetický regulační úřad vedl dvě samostatná správní řízení z moci úřední, a to správní řízení o uložení správního deliktu (myšleno patrně o spáchání správního deliktu) a řízení o uložení opatření k nápravě podle § 18 odst. 3 písm. b) energetického zákona. Účastník řízení jednak uvádí, že řízení o uložení opatření k nápravě nebylo nikdy zahájeno, ani nemělo být zahájeno, a zároveň uvádí, že toto řízení bylo zahájeno, aniž by byly vyhodnoceny závěry obsažené v rozhodnutí o námitkách kontrolované osoby. Výrok III. napadeného rozhodnutí je dle mínění účastníka řízení nesrozumitelný, nepřezkoumatelný, nevykonatelný a v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu, a to zejména proto, že dává účastníkovi řízení lhůtu pouhých 60 dnů k tomu, aby byla jeho licence změněna, když tvrzený nesoulad mezi údaji na licenci a faktickým stavem FVE Otín zde není vůbec popsán a definován a není ani stanoveno, o kolik a jak by se měl celkový instalovaný elektrický výkon zvýšit, když navíc splnění uložené povinnosti v plném rozsahu závisí na správním orgánu prvního stupně a je tak mimo právní sféru účastníka řízení. Účastník je dále přesvědčen, že se nedopustil protiprávního jednání, a proto vůbec nebylo možné ukládat opatření k nápravě podle § 18 odst. 3 písm. b) energetického zákona.

V. Řízení o rozkladu

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu Rada Energetického regulačního úřadu po jeho projednání v rozkladové

komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Rozklad účastníka řízení byl podán 7. března 2017. S účinností od 1. srpna 2017 došlo ke změně § 17b energetického zákona, kdy v čele Energetického regulačního úřadu nadále již není a ve smyslu § 17b odst. 1 písm. c) energetického zákona, ve znění účinném do 31. července 2017, o opravných prostředcích nerozhoduje předseda Energetického regulačního úřadu, ale v souladu s § 17b odst. 10 písm. b) energetického zákona o nich rozhoduje Rada Energetického regulačního úřadu.

Správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona se může držitel licence dopustit mj. tím, že neprodleně neoznámí změny podmínek pro udělení licence nebo změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence, nepředloží o nich doklady nebo nepožádá o změnu rozhodnutí o udělení licence podle § 9 odst. 1 energetického zákona.

V § 9 odst. 1 energetického zákona je držiteli licence mj. uložena povinnost neprodleně oznámit Energetickému regulačnímu úřadu změny podmínek pro udělení licence podle § 5 a všechny změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence podle § 7, předložit o nich doklady a požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence. Podle § 5 odst. 3 a 7 energetického zákona je jednou z podmínek pro udělení licence prokázání technických předpokladů k zajištění výkonu licencované činnosti, když se technické předpoklady považují za splněné u energetického zařízení, u kterého je mj. osvědčena jeho bezpečnost v rozsahu a za podmínek stanovených právními a ostatními předpisy k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a v souladu s technickou dokumentací. V § 7 odst. 4 písm. d) energetického zákona je stanoveno, že žádost o udělení licence obsahuje také doklady prokazující finanční a technické předpoklady.

Účastník řízení je držitelem licence na výrobu elektřiny č. 111017157 v provozovně FVE Otín, která byla pravomocně udělena ke dni 21. října 2010, a výše uvedené povinnosti držitelů licencí stanovené v § 9 odst. 1 energetického zákona se tedy na něj nepochybně vztahují. Z podkladů založených ve správním spisu je nepochybné, že došlo ke změně technických parametrů výroby elektřiny v této provozovně, v důsledku čehož došlo ke změně výše celkového instalovaného výkonu v rozporu s platnou licencí, ve které je uveden celkový instalovaný výkon 3,468 MWp, a to snížením na hodnotu celkového instalovaného výkonu provozovny ve výši 3,410 MWp. Zároveň je zřejmé, že účastník řízení tuto změnu Energetickému regulačnímu úřadu neoznámil, nepředložil o ní doklady a nepožádal o změnu rozhodnutí o udělení licence. Z výše uvedených hledisek tedy Rada přezkoumala rozkladem napadené rozhodnutí a dospěla k následujícím závěrům.

Účastník řízení samotnou existenci protiprávního stavu, kdy faktický celkový instalovaný elektrický výkon výroby elektřiny v provozovně FVE Otín neodpovídá hodnotě uvedené v příslušné licenci, nijak nerozporuje. Domnívá se však, že pokud došlo ke snížení instalovaného výkonu výroby elektřiny v této provozovně, nemůže být nesplnění povinností stanovených v § 9 odst. 1 energetického zákona správním deliktem. Na rozdíl od účastníka řízení nemá Rada žádné pochybnosti o naplnění formální i materiální stránky správního deliktu v případě jednání účastníka řízení, v důsledku něhož došlo ke změně technických parametrů výroby elektřiny FVE Otín, když tuto změnu účastník řízení (v postavení držitele licence) Energetickému regulačnímu úřadu neoznámil, ani nedoložil, resp. nepožádal o změnu licence. Otázkou nicméně je, k jaké změně energetického zařízení ve skutečnosti došlo.

Pokud účastník řízení namítá, že Energetický regulační úřad nesprávně zhodnotil materiální stránku spáchaného správního deliktu, není tato námitka důvodná, neboť z přezkumu rozkladem napadeného rozhodnutí jednoznačně vyplývá, že se Energetický regulační úřad naplněním materiální stránky uvedeného správního deliktu řádně zabýval a s jeho závěry v této věci se Rada ztotožňuje. Po přezkumu správního řízení předcházejícího vydání rozkladem napadeného rozhodnutí nicméně Rada konstatuje, že Energetický regulační úřad nepostupoval v souladu s § 3 správního řádu tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu, resp. v rámci napadeného rozhodnutí jednoznačným způsobem nedoložil své skutkové závěry ohledně charakteru konkrétního jednání, jímž se měl účastník řízení správního deliktu dopustit, což samozřejmě zpochybňuje samotný výrok I. napadeného rozhodnutí.

Rada především konstatuje, že ne se všemi částmi odůvodnění napadeného rozhodnutí se lze ztotožnit. Především se jedná o dílčí nesoulad mezi výrokem rozhodnutí a jeho odůvodněním, když ve výroku je uvedeno provedení jedné změny licencovaného zařízení, kdežto v odůvodnění se hovoří o dvou změnách, když jedna měla být zjištěna Státní energetickou inspekcí (viz protokol č. ██████████ ze dne 13. února 2015) ještě před provedením kontroly ze strany Energetického regulačního úřadu, druhá pak vycházela z rozdílu mezi kontrolními zjištěními Státní energetické inspekce a Energetického regulačního úřadu. Rada se v tomto příklání k verzi uvedené ve výroku napadeného rozhodnutí a nikoliv k popisu uvedenému v odůvodnění na str. 27 tohoto rozhodnutí, podle něhož mělo dojít k nejméně dvěma změnám. Rozdíly mezi kontrolními zjištěními Státní energetické inspekce a Energetického regulačního úřadu jsou v zásadě marginální, navíc není zcela přesně zjištěno, jakým způsobem Státní energetická inspekce svá zjištění získala, když je v odůvodnění např. uvedeno, že wattáž jednotlivých panelů nekontrolovala. Rada v tomto ohledu nepovažuje za podstatnou ani polemiku předestřenou Energetickým regulačním úřadem k otázce, jak přesně se výroba elektřiny vnitřně dělila na dvě části a zda v jedné části bylo při jedné fyzické prohlídce o 6 fotovoltaických panelů více než při prohlídce následující, kdy zase měla mít přesně o tolik panelů více druhá část výroby, když z napadeného rozhodnutí ostatně vyplývá, že své hodnocení správní orgán tak jako tak směřoval ve vztahu k jediné výrobně elektřiny.

Z hlediska popsaného skutkového stavu se Rada ztotožňuje s konstatováním odlišností, které byly zjištěny v rámci kontroly Energetického regulačního úřadu oproti stavu

zařízení deklarovanému v licenčním řízení, když dle předložených revizních zpráv v řízení o udělení licence měla elektrárna v jedné části instalováno celkem 5190 panelů (4470 o výkonu 230 W a 720 o výkonu 225 W) o celkovém výkonu 1,19 MW a v druhé části 9906 panelů o výkonu 230 W, celkový výkon zařízení tak byl 3,4685 MW (o 15 096 panelech), přičemž Energetickým regulačním úřadem bylo v rámci kontroly zjištěno 14 823 panelů a jejich souhrnný výkon 3,4097 MW. To činí zjištěný rozdíl 273 panelů a výkonově 58,8 kW, což odpovídá hodnotě uvedené v posledním odstavci na str. 26 napadeného rozhodnutí.

Rada dále zdůrazňuje, že se ztotožňuje i s tvrzením uvedeným ve výroku rozhodnutí, že k této změně došlo nejpozději 24. března 2015 (když následujícího dne prováděl Energetický regulační úřad fyzickou kontrolu zařízení), z tohoto hlediska ovšem není zřejmé, proč protiprávní nekonání účastníka řízení Energetický regulační úřad ve výroku časově vymezil počátečním datem 23. června 2015 odvozeným od data vyřízení námitek vůči kontrolním zjištěním. Povinnosti, za jejichž neplnění je účastník řízení sankcionován, měl totiž zjevně od chvíle, kdy nastal faktický stav, který si příslušnou reakci (žádost o změnu licence a doplnění podkladů) vyžádal, nikoliv až od chvíle, kdy Energetický regulační úřad uzavřel proces výkonu státní kontroly. Uvedení data 23. června 2015 ve výroku tak je nesmyslné.

Rozhodnutí tak trpí určitými dílčími vadami popsány výše, které je Energetický regulační úřad povinen v rámci nového projednání věci odstranit. Kromě toho se však Rada s posouzením věci prvostupňovým orgánem ztotožňuje, přičemž uvádí k námitkám účastníka řízení následující.

Právně závadné jednání, resp. opomenutí účastníka řízení musí vykazovat určitou míru společenské škodlivosti, má-li být kvalifikováno jako správní delikt. Tuto společenskou škodlivost je vždy nutné posuzovat ve vztahu k porušené povinnosti, jež se dotýká chráněného společenského zájmu a hodnot chráněných energetickým zákonem. Takovými hodnotami tak jsou nejen obecný zájem společnosti na dodržování právních předpisů, ale v tomto konkrétním případě navíc i zájem na tom, aby licencovaná činnost výroby elektřiny byla vždy vykonávána až po přezkoumání splnění všech podmínek stanovených v energetickém zákoně. V případě změny celkového instalovaného výkonu elektrárny ve smyslu jeho snížení oproti hodnotám uvedeným v licenci a následného neprodleného neoznámení těchto změn Energetickému regulačnímu úřadu, nepředložení dokladů o těchto změnách a nepožádání o změnu rozhodnutí o udělení licence, je sice společenská škodlivost tohoto opomenutí v kontextu představitelných změn podmínek pro udělení licence poměrně nízká, není však v žádném případě nepatrná a k naplnění materiálního znaku uvedeného správního deliktu a ohrožení zájmu chráněného zákonem tak ze strany účastníka řízení nesporně došlo.

Rada má za to, že neprodleným neoznámením změn podmínek pro udělení licence, nepředložením dokladů o těchto změnách a nepožádáním o změnu rozhodnutí o udělení licence byl zcela jistě ohrožen výkon pravomocí Energetického regulačního úřadu, a to již tímto samotným opomenutím, neboť tento správní delikt je v energetickém zákoně konstruován jako delikt ohrožovací, nikoli poruchový, kdy k naplnění jeho skutkové podstaty stačí „pouhé“ nerespektování výše uvedených povinností, aniž by bylo zákonem vyžadováno

způsobení následku spočívajícího v reálné poruše zájmu chráněného zákonem. Podstatnou pro naplnění materiální stránky vytýkaného správního deliktu není účastníkem řízení tvrzená skutečnost, že změnou technických parametrů jeho výroby nedošlo ke zvýšení výkonu energetického zařízení, ale naopak k jeho snížení, a podstatnou není ani skutečnost, že ke snížení výkonu došlo „pouze“ o 58,8 kW. Jedním z úkolů Energetického regulačního úřadu je vykonávat dozor nad energetickými zařízeními používanými k výkonu licencované činnosti tak, aby byla používána pouze zařízení splňující zákonem stanovené podmínky. Primárním prostředkem určeným k tomuto účelu je formálně stanovený proces udělování licencí, kdy v řízeních o udělení licence Energetický regulační úřad posuzuje a vyhodnocuje, zda příslušné energetické zařízení a rovněž žadatel o udělení licence splňují podmínky stanovené v § 5 energetického zákona, kdy je především třeba zdůraznit podmínku uvedenou v § 5 odst. 7 téhož zákona, a to splnění technických předpokladů, čímž se prokazuje, že provozování konkrétního energetického zařízení je bezpečné v rozsahu a za podmínek stanovených právními a ostatními předpisy k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a v souladu s technickou dokumentací. Udělení licence pro konkrétní energetické zařízení je tak osvědčením správního orgánu mj. o tom, že toto zařízení splňuje podmínky bezpečnosti a další podmínky stanovené zákonem. V souladu s tím má Energetický regulační úřad rovněž povinnost při zjištění jakýchkoli pochybností o splnění některé z podmínek pro udělení licence zahájit řízení o zrušení licence z moci úřední a v případě prokázání nesplnění takové podmínky povinnost licenci zrušit.

Byť účastník řízení snížil výkon energetického zařízení oproti výkonu uvedenému na licenci, což shledává Energetický regulační úřad obecně jako méně závažné jednání než v případě neoznámeného zvýšení výkonu zařízení, přesto je naplněna materiální stránka tohoto jednání, když účastník řízení provedl zásah do technických parametrů zařízení a Energetický regulační úřad nemohl v důsledku neoznámení takového postupu relevantně vyhodnotit, zda se nejedná o skutečnost způsobující nutnost změny udělené licence či nutnost doložení a posouzení nových podkladů k prokázání splnění všech podmínek pro udělení licence. V konečném důsledku tak nemohl Energetický regulační úřad posoudit, zda vůbec takto změněné zařízení nadále splňuje podmínku bezpečnosti jeho provozování.

V případě změny celkového instalovaného výkonu elektrárny ve smyslu jeho snížení oproti hodnotám uvedeným v licenci a následného neprodleného neoznámení těchto změn Energetickému regulačnímu úřadu, nepředložení dokladů o těchto změnách a nepožádání o změnu rozhodnutí o udělení licence, je sice společenská škodlivost tohoto opomenutí poměrně nízká, není však v žádném případě nepatrná a k naplnění materiálního znaku uvedeného správního deliktu a ohrožení zájmu chráněného zákonem tak ze strany účastníka řízení nesporně došlo. Rada se tak nemůže ztotožnit s tvrzením, že v daném případě nebyla materiální stránka správního deliktu naplněna.

Dále považuje Rada za nutné reagovat na námitky účastníka řízení ohledně výkladu pojmu celkový instalovaný výkon, tak jak jej Energetický regulační úřad provedl v rozkladem napadeném rozhodnutí, když za celkový instalovaný výkon elektrárny považuje součet výkonů jednotlivých výrobních jednotek, zde fotovoltaických panelů. Jedná se o stejnosměrný výkon energetického zařízení, kterého sice daná výrobní elektřiny nemůže dosáhnout, neboť obsahuje nejen fotovoltaické panely, ale i další nezbytná zařízení jako např. měniče,

na druhou stranu je však každý fotovoltaický panel charakterizován určitým výkonem, byť dosažitelným jen v laboratorních podmínkách, a proto se v případě stejnosměrného výkonu jedná o údaj objektivní.

Na rozdíl od výše uvedeného výkonu stejnosměrného se výkon, který je dodáván do distribuční soustavy, tedy výkon střídavý, odvíjí od celkové účinnosti elektrárny, která je závislá na několika proměnlivých faktorech (klimatické podmínky, účinnost jednotlivých panelů v konkrétních podmínkách, ztráty, atd.), kdy maximálního výkonu na straně střídavé energetické zařízení taktéž nedosáhne, nebo jen zřídka. Samotný pojem celkový instalovaný elektrický výkon byl zakotven do § 33 energetického zákona s účinností od 30. prosince 2004 (dnes se jedná o § 30a energetického zákona), podle něhož se za celkový instalovaný elektrický výkon považuje součet hodnot instalovaných výkonů výrobních jednotek v místě připojení do elektrizační soustavy. Pouze s jazykovým výkladem si zde ovšem nevystačíme, neboť si uvedené ustanovení vnitřně odporuje, když „součet hodnot instalovaných výkonů výrobních jednotek“ představuje výkon na straně stejnosměrné, „v místě připojení do elektrizační soustavy“ by však svádělo k výkonu na straně střídavé. Obě části věty se tak vylučují. Uvedená definice nicméně byla do zákona zakotvena pro účely udělení státní autorizace, jejíž potřeba vzniká při záměru výstavby elektrárny nad určitou stanovenou hranici výkonu, v současné době se jedná o výkon 1 MW, přičemž smyslem věty „v místě připojení do elektrizační soustavy“ bylo jednoznačně vymezit, ve vztahu k jakému technickému celku bude celkový instalovaný výkon počítán, aby bylo zabráněno rozdělování elektráren ve stejném místě připojení do elektrizační soustavy na menší elektrárny s výkonem pod stanovenou hranici za účelem vyhýbání se procesu státní autorizace. Pojem „v místě připojení do elektrizační soustavy“ tak nepředstavuje výkon na straně střídavé, ale pouze vymezení, jakým způsobem bude výkon na straně stejnosměrné posuzován pro účely státní autorizace. I zákonná definice tak podporuje výklad pojmu celkový instalovaný výkon jako výkon na straně stejnosměrné, neboť jde o součet výkonů instalovaných výrobních jednotek.

Na delikttní odpovědnosti účastníka řízení však skutečnost, zda se má za celkový instalovaný výkon výrobní elektrárny FVE Otín považovat výkon na straně stejnosměrné (jak uvádí Energetický regulační úřad), nebo výkon na straně střídavé (jak uvádí účastník řízení), nic nemění. Podstatné je to, zda došlo ke změně technických parametrů výrobní elektrárny v této provozovně, v důsledku čehož došlo ke snížení celkového instalovaného výkonu v rozporu s platnou licenci, aniž by účastník řízení tyto změny oznámil Energetickému regulačnímu úřadu, předložil o nich doklady a požádal o změnu rozhodnutí o udělení licence. Navíc, pokud by Energetický regulační úřad za celkový instalovaný výkon výrobní elektrárny FVE Otín považoval výkon na straně střídavé, bylo by to v neprospěch účastníka řízení (který je sankcionován za to, že došlo ke snížení celkového instalovaného výkonu v rozporu s platnou licenci), neboť střídavý výkon by byl nutně nižší než výkon stejnosměrný, jak je podrobně odůvodněno výše.

Další skupina rozkladových námitek účastníka řízení směřuje proti výroku o uložení opatření k nápravě podle § 18 odst. 3 písm. b) energetického zákona. Ani tyto námitky nejsou důvodné, a to nejen s ohledem na jejich vnitřní rozpornost, kdy účastník řízení poněkud nesrozumitelně uvádí, že řízení o uložení opatření k nápravě nebylo nikdy zahájeno, ani nemělo být zahájeno, a zároveň uvádí, že toto řízení bylo zahájeno, aniž by byly vyhodnoceny závěry obsažené v rozhodnutí o námitkách kontrolované osoby.

Podle § 18 odst. 3 energetického zákona Energetický regulační úřad mj. na základě zjištění porušení povinností stanovených energetickým zákonem ukládá nejen pokuty, ale také opatření k nápravě, jejichž účelem je odstranění protiprávního stavu, a stanoví přiměřenou lhůtu nebo jiné nutné podmínky k zajištění jejich splnění.

Předně tedy není žádný důvod k tomu, aby Energetický regulační úřad vedl dvě samostatná správní řízení z moci úřední, a to jednak o spáchání správního deliktu a také řízení o uložení opatření k nápravě podle § 18 odst. 3 písm. b) energetického zákona, neboť uložení opatření k nápravě je právě důsledkem zjištění porušení právních předpisů, stejně jako případné uložení pokuty. Energetický regulační úřad je v případě zjištění porušení právních předpisů ze strany účastníka řízení (a v důsledku toho tedy i jím vyvolaného a jemu přičitatelného protiprávního stavu) oprávněn ukládat nejen pokuty podle § 18 odst. 3 písm. a) energetického zákona, ale za účelem odstranění protiprávního stavu je vedle těchto pokut oprávněn ukládat také opatření k nápravě podle § 18 odst. 3 písm. b) energetického zákona tak, že účastníkovi řízení v přiměřené lhůtě uloží plnění jeho právem stanovené povinnosti, v tomto případě tedy veřejnoprávní povinnosti uvést do souladu faktický celkový instalovaný elektrický výkon výroby elektřiny v provozovně FVE Otín s hodnotou uvedenou v příslušné licenci. To vše pochopitelně v rámci jednoho správního řízení vedeného s účastníkem řízení ohledně podezření ze spáchání správního deliktu.

Ani námitky účastníka řízení ohledně nesrozumitelnosti, nepřezkoumatelnosti a nevykonatelnosti lhůty stanovené k provedení nápravného opatření nejsou důvodné. Stanovení přiměřených lhůt, případně jiných nutných podmínek, je nezbytné k zajištění splnění nápravného opatření, jeho kontrole a tím i k naplnění smyslu a účelu zákona, jak vyplývá i z § 96d odst. 1 písm. d) energetického zákona, který stanoví, že Energetický regulační úřad vymáhá ukládáním donucovacích pokut splnění povinnosti vyplývající z opatření k nápravě nebo podmínek stanovených k zajištění splnění opatření k nápravě uložených rozhodnutím Energetického regulačního úřadu podle § 18 odst. 3 energetického zákona. Lhůta v délce 60 dnů stanovená k odstranění protiprávního stavu není stanovena svévolně, neboť vychází z rozhodovací praxe Energetického regulačního úřadu v obdobných případech a v tomto konkrétním případě je lhůtou zcela přiměřenou, jak ostatně v napadeném rozhodnutí vyčerpávajícím způsobem odůvodnil prvostupňový správní orgán. Energetický regulační úřad účastníkovi řízení uložil, aby zajistil soulad údaje o celkovém instalovaném výkonu na licenci na výrobu elektřiny č. 111017157 s faktickým stavem výroby elektřiny v provozovně FVE Otín, a to aniž by účastníkovi řízení určil konkrétní způsob splnění tohoto opatření k nápravě. Tímto způsobem se Energetický regulační úřad snažil v maximální míře chránit práva účastníka řízení a ponechal mu co nejširší autonomní prostor, neboť zůstává pouze na jeho uvážení, zda uložené opatření k nápravě splní navýšením faktického instalovaného výkonu výroby elektřiny v provozovně FVE Otín, nebo zda požádá o změnu údaje o celkovém instalovaném výkonu na licenci na výrobu elektřiny č. 111017157 tak, aby odpovídal stávajícímu stavu výroby elektřiny v této provozovně.

VI. Závěr

Po přezkoumání rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 89 odst. 2 správního řádu Rada Energetického regulačního úřadu jako odvolací správní

orgán vzhledem k výše uvedeným skutečnostem dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí trpí vnitřní rozporností a neurčitostí ohledně skutkového stavu věci, z něhož Energetický regulační úřad vycházel, což se projevuje mj. nepřesným (resp. částečně možná nedostatečně podloženým) vymezením popisu jednání účastníka řízení ve výroku I. napadeného rozhodnutí. V daném případě není pochyb o tom, že k určité změně technického stavu výroby elektřiny došlo, pochybné nicméně je, o jakou změnu či změny se mělo jednat. Energetický regulační úřad v rámci svého rozhodnutí, jak bylo uvedeno výše, konstatoval řadu dílčích skutkových poznatků, z nichž však nevytvořil jednoznačné skutkové závěry. V daném případě tak je pochybné, k jakým změnám zařízení přesně mělo dojít a zda Energetický regulační úřad veškeré v odůvodnění naznačené změny energetického zařízení vůbec považoval za podstatné pro rozhodnutí o správním deliktu. Tuto otázku proto bude muset Energetický regulační úřad posoudit v rámci nového projednání věci a jednoznačným způsobem vymezit, jaké jednání účastníka řízení považuje za naplnění skutkové podstaty příslušného správního deliktu. Z těchto důvodů Rada rozhodla tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí dle § 17b odst. 11 energetického zákona není přípustný opravný prostředek.

Ing. Vladimír Outrata, v. r.
předseda Rady Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

Otín Green Power s.r.o., prostřednictvím [REDACTED]